

EXPUNERE DE MOTIVE

la Proiectul de LEGE
*privind interzicerea ținerii câinilor în lanț și
stabilirea condițiilor minime de adăpostire în țarcuri conforme*

Context

În România, practica de a ține câinii legați cu lanțuri, uneori pe perioade nedeterminate, este o practică încă larg răspândită, în special în mediul rural, în ciuda progreselor legislative în domeniul protecției animalelor. Această practică, deși tolerată în prezent de cadrul legal existent, provoacă suferință fizică și psihică animalelor, afectează sănătatea lor și contribuie la dezvoltarea comportamentului agresiv sau distructiv, cu posibile consecințe asupra siguranței publice și contravine de asemenea standardelor europene de bunăstare a animalelor.

Numeroase studii internaționale demonstrează că izolarea prelungită și restricționarea severă a mișcării afectează negativ starea de sănătate, comportamentul și echilibrul emoțional al câinilor. Practicile moderne de bunăstare animală descurajează complet această metodă de "adăpostire", considerată în multe țări ca fiind o formă de cruzime pasivă.

Câinii sunt ființe sociale, inteligente, cu nevoi etologice complexe – mișcare liberă, interacțiune, siguranță, confort termic. Restricționarea mișcării prin lanțuri, uneori pe toată durata vieții, produce dureri cronice articulare, leziuni ale gâtului, imposibilitatea protejării de intemperii sau calamități și deteriorarea completă a stării mentale a animalului. Un câine legat este un câine condamnat la izolare, anxietate și comportamente deviate, inclusiv agresivitate.

Numeroase sesizări din partea cetățenilor, ONG-urilor și instituțiilor de control relevă existența a mii de cazuri în care câinii sunt legați în curți, fără adăpost, fără hrană constantă sau apă, în condiții care echivalează cu tortura lentă. Această situație reprezintă nu doar o problemă de protecție a animalelor, ci și o problemă de imagine europeană, umanitate și civilizație.

Situația juridică comparată

Statele membre ale Uniunii Europene au realizat în ultimul deceniu progrese majore în domeniul protecției animalelor de companie. Mai multe țări europene au implementat interdicții totale sau condiționate privind ținerea câinilor în lanțuri în paralel cu impunerea unor standarde minime de cazare în adăposturi conforme.

Aceste legislații sunt fondate pe principiul fundamental al bunăstării animalelor: niciun animal nu trebuie supus suferinței inutile, izolării sau tratamentului degradant. România, în lipsa unei astfel de prevederi, rămâne semnificativ în urma standardelor europene și riscă sancțiuni la nivel de imagine și coerență legislativă.

Necesitatea reglementării

Legislația românească actuală (Legea nr. 205/2004 privind protecția animalelor) definește generic cruzimea și relele tratamente, dar nu interzice explicit folosirea lanțului și nici nu impune condiții minime privind spațiul, siguranța și dotările adăposturilor canine. În lipsa unor prevederi clare, multe animale sunt ținute în condiții improprii, iar autoritățile au instrumente limitate de intervenție. În lipsa unui articol explicit care să interzică lanțurile, mulți proprietari consideră această practică legală și acceptabilă.

Autoritățile de control (Biroul pentru protecția animalelor, ANSVSA, DSVSA) nu dispun în prezent de un cadru coercitiv suficient pentru a interveni prompt și eficient în cazurile de animale legate. De multe ori, anchetele se blochează în interpretări divergente ale legii. Este nevoie de un cadru clar, aplicabil unitar, care să stabilească:

- interdicția explicită a lanțului în regim permanent;
- excepțiile limitate, justificate și controlabile;
- standarde minime pentru adăpostirea câinilor în țarcuri conforme.

Scopul proiectului

Proiectul de lege propune:

Interzicerea Ținerii câinilor în lanț, o formă de cruzime susținută de nereglementare.

- Interzicerea completă a folosirii lanțului pentru câini în spații rezidențiale sau gospodării, cu excepția unor situații limitate, justificate și reglementate clar (situații de urgență, perioade scurte și monitorizate, doar în prezența stăpânului și doar în scop de siguranță temporară);
- Introducerea obligativității Țarcurilor conforme, care permit mișcarea naturală și un trai demn pentru animale. Stabilirea unor standarde minime obligatorii pentru adăpostirea câinilor în Țarcuri sigure, anti-evadare, dotate corespunzător (cușcă izolată termic, platformă de odihnă (ex. paleți lemn), acoperiș parțial);
- Prevenirea abandonului, evadării și încurajarea responsabilizării deținătorilor;
- Introducerea unui regim de sancțiuni aplicabile;
- Alinierea legislației române la principiile Uniunii Europene privind protecția animalelor.

Impactul reglementării

Adoptarea acestei legi va contribui semnificativ la:

- Eliminarea uneia dintre cele mai răspândite forme de cruzime pasivă față de animale;
- Sprijinirea educației populației privind nevoile și drepturile animalelor;
- Întărirea legăturii dintre om și animal prin încurajarea tratamentului empatic și responsabil.
- Alinierea legislației românești la standardele europene privind bunăstarea animalelor și creșterea nivelului de protecție a animalelor în România;
- Reducerea riscului de comportamente agresive cauzate de stresul canin cronic;
- Sprijinirea autorităților în combaterea cruzimii față de animale prin norme clare și aplicabile, prin oferirea unui cadru legal clar pentru a interveni prompt.

Concluzie

Această inițiativă legislativă reprezintă un pas firesc și necesar într-o societate care își asumă responsabilitatea pentru tratarea cu demnitate a animalelor. Prin clarificarea interdicțiilor și impunerea unor standarde tehnice minime, România va închide o lacună legislativă gravă și va oferi autorităților un instrument eficient de prevenire a cruzimii.

Acest proiect nu este împotriva stăpânilor de animale, ci împotriva suferinței inutile și ignorate a câinilor care trăiesc izolați, chinuți, fără apărare și fără voce. Avem obligația morală și legală de a opri suferința animalelor. Ținerea câinilor în lanț nu este o necesitate – este o alegere greșită, perpetuată de nepăsare, neinformare și vid legislativ. Prin adoptarea acestui proiect, România face un pas necesar către civilizație, umanitate și responsabilitate.

NOTĂ

Punct de vedere Fundația internațională ROLDA (<https://rolda.ro/caini-in-lant/>)

**Animalele care își petrec viața în lanț sunt animale abuzate și chinuite!
Nu lua parte la acest abuz (fizic și psihic) comis asupra animalelor!**

Care este realitatea din zonele rurale?

Sărăcia, lipsa de educație și de multe ori, nepăsarea transformă realitatea în care trăiesc zi de zi câinii de la sate într-o experiență dureroasă. Mulți spun că vizitând satele din România fac o călătorie înapoi în timp, iar acest lucru vine și cu părțile sale negative. În orice sat din România vei vedea câini care își duc existența în lanțuri.

Cu o viață trăită în jurul unui punct fix, în condiții inumane (de multe ori în propria mizerie), câinele din multe gospodării rămâne util în a păzi gospodăria, nefiind considerat un membru al familiei, nici măcar un suflet care are și el drepturi. Este decăzut, astfel, de la rangul de ființă la un bun înlocuibil. Dacă animalul suferă și moare, omul găsește oricând un altul pentru a-i lua locul în lanț. Este o practică oribilă care trebuie să înceteze și în realitate, nu doar pe hârtie.

Context legal, aplicare românească

În 2008, am fost lăsați să credem că acest chin inutil s-a sfârșit prin adoptarea Legii 31 pentru protecția animalelor, care sancționează limitarea libertății de mișcare și neasigurarea asistenței medicale. Aceste fapte au fost încadrate la „rele tratamente”.

Cu toate acestea, atunci când vine vorba de a aplica această lege, se găsesc tot felul de interpretări, cea mai des folosită fiind aceea că, atât timp cât zgarda este dintr-un material moale, iar lanțul este lung, se consideră că animalul respectiv are libertate de mișcare.

Câinii mor în lanț

Au trecut 13 ani de când a fost dată această lege, fără ca mare lucru să se schimbe pentru cățeii cu stăpân din zonele rurale. Însă câinii mor în lanț. Mor, deoarece nimeni nu verifică zgarda de la gât pe măsură ce animalul crește, mor în accidente stupide atunci când lanțul se agață în coteț sau în alte obiecte și câinele se zbate până moare sufocat.

Mai mor și din cauză că nu au apă sau mâncare suficientă și fiind legați, nu pot să și le procure din altă parte, din cauza frigului sau a căldurii excesive, cea mai mare parte a câinilor ținți în lanț neavând o cușcă în care să se adăpostească.

Mai mult, unii stăpâni lipsesc de acasă zile, săptămâni, chiar luni, lasă câinele în lanț și nu se asigură că are cine să-i mai ducă apă și mâncare. Neputând să se salveze singur, câinele moare în lanț, de cele mai multe ori într-o agonie greu de imaginat, însetat, nemâncat, expus, fără niciun ajutor, fără nicio scăpare.

(...)

Oficial, legea din România descurajează ținerea câinilor în lanț

Legea nr. 9 din 2008 (cunoscută și sub numele de Legea Marinescu) **nu a fost niciodată aplicată!** În baza acestei Legi, persoanele vinovate de abuz asupra animalelor ar trebui să fie pedepsite. În categoria acțiunilor considerate un abuz asupra animalelor intră neasigurarea mâncării, a tratamentului medical și restricționarea libertății de mișcare. Acestea se pedepsesc cu până la 3 ani de închisoare.

(...)

Fac lanțurile rău câinilor?

Petrecerea vieții în lanț înseamnă traumă fizică și psihică. Din punct de vedere fizic, cea mai mare parte a câinilor ținți astfel au leziuni în jurul gâtului, provocate de frecarea constantă a lanțului. Aceste răni se pot infecta și suprainfecta, cu atât mai mult cu cât stăpânii nu îi eliberează nici după ce văd că există o rană.

Din punct de vedere psihologic, traumele sunt numeroase și se creează un cerc vicios. Omul pune câinele în lanț pentru a nu putea fugi, pentru a nu-i ataca găinile, pentru a nu sări la persoanele care îi intră în curte. Câinele ar dori să aibă mai multă libertate de mișcare și ar dori să nu fie restricționat. Faptul că nu poate să facă nimic mai mult decât îi permite lungimea lanțului, îi creează frustrare, devine nervos, agitat, latră haotic. Situația îl face mai puțin sociabil, mai agresiv, mai dornic să scape din lanț. Ce face stăpânul cu un câine agitat, agresiv, care vrea să scape din lanț? Îl ține în lanț ca să nu fugă, să nu atace găinile, să nu sară la oameni.

Ce se întâmplă cu câinii care trăiesc în lanț?

- Viața de zi cu zi a unui astfel de câine este un coșmar. Acest câine:
- Nu se poate salva de animale agresive care ar intra în perimetrul curții sau de câini vagabonzi mai mari care s-ar gândi să îl atace.

- Nu se poate salva în eventualitatea unui incendiu sau a unei catastrofe naturale (alunecare masivă de teren care îngroapă curtea sau inundație). Au fost multe situații în care oamenii abia reușesc să se salveze pe ei înșiși și membrii familiei. Câinele este deseori uitat în lanț.
- Poate răsturna vasul cu apă mișcând lanțul înainte și înapoi, rămânând astfel însetat, deoarece stăpânul are impresia că are apă și nu îl verifică periodic.
- Nu face suficientă mișcare.
- Poate muri strangulat dacă încearcă să sară peste vreun obiect.
- Își poate înfășura lanțul în jurul unor obiecte, restricționându-și și mai mult mișcările.
- Se poate trage constant de lanț, provocându-și răni pe gât.
- Poate suferi de pe urma expunerii la insecte purtătoare de boli cum ar fi căpușele, țânțarii, muștele.
- Este forțat să-și facă nevoile în același loc în care mănâncă sau doarme.
- Poate lătra continuu de plictiseală sau frustrare.

Motive pentru a nu ține un câine legat în lanț

- ✓ Stare a sănătății alterată.
- ✓ Traume psihologice.
- ✓ Lipsa socializării cu animale sau alți oameni.

(....)

Inițiator:
Deputat CORCHEȘ Codruța-Maria
PARTIDUL OAMENILOR TÎNERI

ROMANIA

TABEL MODIFICĂRI LEGISLATIVE

Nr. crt.	LEGISLAȚIE ACTUALĂ	PROPUNERI DE MODIFICARE
Legea 205/2004 privind protecția animalelor – Republicată		
1	Art. 5 (1) Deținătorii de animale au obligația de a asigura acestora, în funcție de nevoile etologice, specie, rasă, sex, vârstă și categorie de producție, următoarele: a) un adăpost corespunzător; b) hrană și apă suficiente; c) posibilitatea de mișcare suficientă; d) îngrijire și atenție; e) asistență medicală. (2) Deținătorilor de animale le este interzis să aplice rele tratamente și cruzimi.	Art. 5 (1) Deținătorii de animale au obligația de a asigura acestora, în funcție de nevoile etologice, specie, rasă, sex, vârstă și categorie de producție, următoarele: a) un adăpost corespunzător; b) hrană și apă suficiente; c) posibilitatea de mișcare suficientă; d) îngrijire și atenție; e) asistență medicală. (2) Deținătorilor de animale le este interzis să aplice rele tratamente și cruzimi. Art. 5¹ (1) este interzisă ținerea câinilor legați permanent sau pe perioade extinse, indiferent de scopul invocat sau de mediul în care sunt deținuți; (2) utilizarea lanțului, funiei, cablului, sârmei sau altor mijloace similare de conținere fixă este permisă numai în cazuri de urgență sau pericol iminent pentru protecția animalului, a persoanelor sau a altor animale și se va realiza doar temporar și doar în condiții excepționale, pe o durată de maxim 2 ore într-un interval de 24 de ore, asigurând pe întreaga durată accesul la apă, hrană și umbră în cazul temperaturilor ridicate și limitând în cea mai mare măsură posibilă expunerea la condiții meteo extreme.

ROMANIA

		Art. 5² (1) Căinii deținuți în exterior trebuie să beneficieze de un Țarc sau padoc individual sau comun care să respecte următoarele condiții minime: a) să fie împrejmuit corespunzător, pentru prevenirea evadării și a rănirii animalului; b) să aibă pardoseală uscată, drenabilă, fără noroi/stagnare de apă; c) să conțină o cușcă adaptată dimensiunii câinelui, acoperită și izolată termic amplasată într-un loc ferit de ploaie și soare direct; d) să permită mișcarea normală, accesul la hrană și apă, precum și protecția față de vreme; e) să fie prevăzut cu o platformă de odihnă ridicată de la sol (ex. paleți de lemn); f) să aibă o zonă umbrită sau acoperită în proporție de cel puțin 50% din suprafața Țarcului; g) să nu fie suprapopulat, alăturarea câinilor în același spațiu se va face în așa fel încât siguranța și bunăstarea acestora să nu fie puse în pericol. (2) Țarcurile trebuie curățate regulat și trebuie să permită mișcarea liberă a câinelui și să aibă o dimensiune minimă de: a) câini de talie mică: 4 m²; b) câini de talie medie: 6 m²; c) câini de talie mare: 8 m²; (3) Pereții de împrejmuire trebuie să fie solizi sau din plasă metalică antievadare, fără margini tăioase.
2	Art. 26 (1) Constituie contravenții următoarele fapte: a) nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. (1); ← b) nerespectarea dispozițiilor art. 6 alin. (2) lit. e)-g);	Art. 26 (1) Constituie contravenții următoarele fapte: a) nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. (1); ← b) nerespectarea dispozițiilor art. 6 alin. (2) lit. e)-g);

c)nerespectarea dispozițiilor art. 14; d)nerespectarea dispozițiilor art. 30 alin. (3). ←(2)Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 3.000 de lei la 12.000 de lei.	c)nerespectarea dispozițiilor art. 14; d)nerespectarea dispozițiilor art. 30 alin. (3). ←(2)Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 3.000 de lei la 12.000 de lei. (3) Nerespectarea prevederilor art. 5¹ si art. 5² se sancționeaza cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei, precum și cu confiscarea animalului în cazul constatării unei stări de suferință, în conformitate cu dispozițiile legale. (4) În cazul repetării faptelor prevăzute la alin. (1) si (1¹), precum și în cazurile în care acestea cauzează în mod constant suferința sau suferința la care este supus animalul este semnificativă, fapta constituie infracțiune si se pedepsește conform art. 25.
---	--

Inițiator:
Deputat CORCHEȘ Codruța-Maria
PARTIDUL OAMENILOR TINERI